Samtal om fiskerilån

Vardagstryck

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

Samtal om fiskerilån.

Skarpsillflottan hade fått hålla sig i hamn i dag. Det var storm över skären och då är det bäst att vara i hamn om så kan ske. Folket ordnade med vadar och garn och hade tillfälle till en pratstund. Vilket också kan behövas. Fiskarekåren har åtskilliga problem att brottas med men det är inte lätt att träffas till överläggningar.

Anders Johansson på LL 4711 talade vid Johan Pettersson på GG 7411 och inledde:

— Vi vann i alla fall gehör för kravet på mera skäligt pris på skarpsillen. Det var tack vare vårt gemensamma och bestämda uppträdande vi lyckades och det kan vara bra för framtiden att kunna visa på att enighet ger resultat.

— Du har rätt, Anders. Men jag får medge att jag var tveksam. Du förstår att det i min tidning ofta stått att strejker äro ett oting, som staten helst borde förbjuda, och jag tyckte nog att det var på tok om också vi fiskare skulle slå in på strejkvägen. Nu ser jag i alla fall att strejken ibland är nödvändig för att ge effekt åt ett rättvist krav.

— Ja, du fick revidera din uppfattning på den punkten. Vore det inte skäl uti att du också reviderade din uppfattning på en annan punkt. Du har varit arg på socialdemokraterna i landstinget, icke minst på Erik på Öckerö, för att de inte följde Osberg i fiskerilånefrågan. I dag ha vi tid att dryfta det spörsmålet lite mera ingående än vi kunde sist vi träffades. Jag har en bestämd känsla av att du på något sätt fått frågan om »bakfoten», tyckte Anders.

— Nädu, på den punkten har jag rätt och du lär inte rubba vare sig min eller andras uppfattning om att det varit riktigt att följa Osberg. Hade inte Erik och hans kamrater röstat mot motionen skulle min svåger, som sannerligen behöver ett handtag i sin fattigdom, ha kunnat skaffa sig ny båt i höst. Han tycker det är svårt för att skaffa borgen men hade landstinget följt Osberg, så hade det räckt med inteckning i båten.

— Det var nu inte på det sättet, du Johan. För det första hade ett bifall till Osbergs motion inte medfört den där omedelbara ändringen av lånevillkoren, som du föreställer dig. Motionen innebar att landstinget skulle skriva till kungl. maj:t och begära utredning om icke borgenssäkerheten kunde utbytas mot inteckning i fartyget. Kungl. maj:t kunde väl ha verkställt utredning av ärendet men för att den skulle kunna föranleda någon ändring hade frågan måst behandlas av riksdagen. Alltså, det hade dragit ut på tiden åtskilligt mera än du tycks ha föreställt dig.

För det andra måste man finna det märkvärdigt att inte Osberg väckt förslaget på det ställe där det bort framföras, nämligen i riksdagen. Det är ju riksdagen som anslår medlen och bestämmer villkoren, landstinget har endast hand om låneförmedlingen och för följa de vilkor som riksdagen bestämt.

— Men naturligtvis måste landstinget ha att säga till om, avbröt Johan.

— Javisst har det detta, men icke ifråga om lånevillkoren, fortsatte Anders. Då speciellt folkpartiet gjort nummer av denna motion, både offentligt och enskilt, tycker jag att det kan vara på sin plats att tala om att det utskott, som behandlade och *enhälligt avstyrkte* Osbergs motion hade Olausson i Lilldal som ordf. och han är ju folkpartist. Att han sedan i landstinget gick emot sig själv förändrar eller förbättrar ju precis inte saken.

Utskottet ansåg att de lånesökande fiskarna icke hade någon fördel av en omläggning. Och tänker du närmare efter lär du komma till samma resultat. För att kunna lämna inteckning som säkerhet för ett lån erfordras ju att inget annat ligger i vägen för inteckningen. Med hänsyn till sjöpanträttsförhållanden etc. kanske det blev svårt för flertalet av oss att kunna lämna inteckning i båten. Det gick väl bra för de som äro mera välsituerade men huru många av oss är det och det är ju inte sådana som äro i behov av lättnader. De fattiga blevo ändock inte hjälpta från obehaget att söka skaffa borgenärer för lån. Så kom det faktiskt att bli, Johan, vad man än säger.

— Nå, men de som inte kunde lämna inteckning som säkerhet kunde väl som hittills få låna mot borgen, undrade Johan.

— Ja, men vad hade man då vunnit på en omläggning, kan du säga mig det. Då bleve det ju vid det gamla och talet om omläggning blev ju rena spegelfäkteriet. Nu kan ju en fattig krake med hjälp av några kamrater som borgenärer i alla fall få ett fiskerilån. Ströks den möjligheten och man övergick helt till inteckningssäkerhet, så var ju den möjligheten borta. Och det skulle ju vara en fin »förbättring», eller hur.

Men så var det frågan varför inte Osberg fört fram frågan i riksdagen tidigare? Han har ju varit med där i många år men först nu inför landstingsvalet fört fram den i landstinget, som ju inte har med villkoren att göra. Jag tycker att vi fiskare ha anledning till klander mot honom för att han inte tidigare tagit upp saken på rätt ställe, om han nu menar något med den eller tror att ändringen skulle innebära en lättnad.

Där har han suttit år efter år och inte sagt ett knyst om saken, då anslagen behandlats. Det har tvärtom sipprat ut att Osberg vid ett tillfälle uppträdde mot den motion, som socialdemokraterna från vårt län väckt om sänkning av fiskerilåneräntan. Deras strävan i detta hänseende lyckades emellertid till slut, trots motstånd och liknöjdhet från deras sida, som nu framställas som våra speciella gynnare och vänner.

— Jag tror jag måste ge mig även på denna punkt. Det är nog som du säger. Man vann kanske ingenting på en ändring. Och naturligtvis borde ju framställningarna göras på rätt ställe, inföll Johan, som framhöll, att han för sin del skulle se till att saken gavs riktiga proportioner, då han i fortsättningen diskuterade det i skärgården debatterade spörsmålet.

Uddevalla 1938. Nya Tr.-A.-B. Kuriren.

KUNGL. BIBLIOTEKET STOCKHOLM